

Alkotmánybíróság

részére

Nyíregyházi Törvényszék

4400 Nyíregyháza, Bocskai

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	u.2. IV/ 00 9 9 0 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 MÁJ 03.
Példány:	1
Kezelőiroda:	2
Meiléklet:	1 db

Nyíregyházi Törvényszék Nyíregyháza	
2021 APR 22.	
Az ügyirat száma:	4. Bpi 926 / 2020 / 7
db	1

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

- Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésének, a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésére is kiterjedő alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Debreceni Ítéltábla 2019. szeptember 18-án kelt, Bhar.76/2019/37. számú III. fokú ítéletével megváltoztatott, Nyíregyházi Törvényszék 2018. december 13-án kelt, 3.Bf.192/2018/34. számú II. fokú ítéletével megváltoztatott, a Nyíregyházi Járásbíróság 2017. szeptember 15. napján meghozott 40.B.1727/2015/495. számú I. fokú ítéletével 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítelt a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) és c) pontjai szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette bűncselekmény elkövetése miatt.

A Nyíregyházi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság határozata már tartalmazta azt, hogy daganatos megbetegedésben szenvedek, de előre vetítette, hogy a betegség olyan irányt is vehet, amely az életemet hosszabb távon súlyosan veszélyeztetheti. Nyilvánvaló, hogy az elsőfokú bíróság és a felülbírálat során eljáró bíróságok az akkori egészségi állapotomat, aktuális állapotként vehették figyelembe a büntetés kiszabása során.

A büntetés végrehajtására vonatkozó felhívásnak súlyosabbra fordult egészségügyi állapotom miatt nem tudtam eleget tenni, a büntetés végrehajtása jelen idő szerint is függőben van tartva, mert orvosszakértői vélemény szükséges annak elbírálásához, hogy egészségi állapotom egyfelől az életemet közvetlenül veszélyezteti-e, másfelől büntetés-végrehajtási körülmények között kezelhető-e.

Több éve malignus típusú emlőrák megbetegedésben szenvedek, az állapotom pedig az utóbbi egy évben elvégzett onkológiai és egyéb vizsgálatok alapján B5b-B5b Invasiv ductalis carcinoma típusú daganatos megbetegedésre rosszabbodott, amely miatt bal oldali több gócu inv. emlőcc. miatt mastectóniát SNB javaslat alapján 2020. december 08. napjára műtétre jegyezték elő, és a műtét előtt 2020. december 07. napján kellett volna a kórházba befeküdnöm, 2020. november 26-án pedig műtėti kivizsgálás miatt kellett volna a kórházban megjelennem, azonban erre az időközben súlyosbodott COVID-19 világjárvány helyzet és egyéb megbetegedéseim folytán nem került sor, a műtét halasztásra került.

Ezután a Dél-pesti Centrumkórház - Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet Szent István telephely Nőgyógyászati - Onkológia Szakambulancia I., 2021. február 09-én kelt, 000000306 naplósámú ambuláns lapjával 2021. március 03. napjára műtétre (mastectomia+sentinel l.s.) jegyezték elő a bal oldali több gócu inv. emlőcc. miatt mastectóniát SNB javaslat alapján (a bal melletet műtėti úton el fogják távolítani rosszindulatú, áttétes emlőrák megbetegedés okán) és a műtét előtt 2021. március 02. napján kellett volna a kórházba befeküdnöm, 2021. február 25-én és 2021. március 01-én pedig műtėti kivizsgálás miatt kellett volna a kórházban megjelennem. Azonban a műtétem halasztásra került részben a súlyosbodott járványhelyzetre, részben pedig időközben fellépő más akut, lázas megbetegedéseim folytán.

A daganatos megbetegedés közismertebb neve: emlőrák. Az emlőrák nem egyetlen betegség, hanem egy gyűjtőfogalom, amely száznál is többféle megbetegedést foglal magába. Megkülönböztetünk jó- és rosszindulatú daganatokat: az utóbbiak közös jellemzője, hogy az érintett sejtek ellenőrizetlen szaporodásba kezdenek - károsítva ezzel a környező egészséges szöveteket -, egyes esetekben pedig közeli vagy távoli áttéteket is létrehozhatnak a szervezet különféle pontjain. Ezeket nevezzük malignus elváltozásoknak, szemben a jóindulatú, benignus tumorokkal, amely nem adnak áttéteket. További különbség, hogy a rosszindulatú daganatok növekedésük során betörnek a környező szövetekbe - más szóval beszűrnek a környező szöveteket -, míg a benignus tumorok nem, mert ezek általában kötőszövetes tokkal határoltak. Az IDC = invazív ductalis carcinoma: ez a szövettani típus az emlő kivezetőcső-állományból indul ki, de ahogy az invazív elnevezés mutatja, ez az emlő környező szöveire is ráterjed. Ezek a szavak azt jelzik, hogy a vizsgált szövetekben talált elváltozás már nem a legkorábbi (rákmegelőző, in situ) állapot, hanem a mirigyhám határait átlépő, rosszindulatú jelleget mutató daganatos megbetegedésről van szó.

Fentiekre tekintettel 2020. október 21. napján meghatalmazott védőm útján perújítási indítványt terjesztettem elő a Nyíregyházi Törvényszékhez, amelyben kértem lényegesen enyhébb, szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását.

A perújítási indítványban előadtuk, hogy a Be. 637. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint perújításnak van helye, ha az alapügyben fel nem merült tényre (a terhelt egészségi állapota) olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűsíti, hogy a terhelttel szemben lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni (Be. 637. § (2) bek. a) pont aa) alpont II. fordulat). Jelen ügyben az indítványhoz mellékelt orvosi iratok önmagában olyan új bizonyítékok, amelyek a büntetés kiszabása során figyelembe veendő lényeges enyhítő körülmények, és amely körülményeket az alapeljárásban csak részben, az akkori állapotnak megfelelően tudták figyelembe venni. A büntetés kiszabása során a Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében figyelemmel kell lenni az enyhítő körülményekre is, amelyek közül a Kúria 56. számú BK véleménye szerint súlyozottan enyhítő körülmény a terhelt életkora és megromlott egészségi állapota. Ez utóbbi akkor is enyhítő körülmény, ha az állapotromlás a jogerős határozat után következett be. Jelen esetben erről van szó. Az én, mint II. r. terhelt esetében a daganatos betegség előrehaladottsága olyan büntetés-kiszabási körülmény, amely összességében is lényegesen enyhébb, szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását indokolja. Indítványoztuk továbbá, hogy általános egészségi állapotom vizsgálatára, az úgynevezett börtöntűró képességnek vizsgálatára a Nyíregyházi Törvényszék a perújítási indítvány elbírálása kapcsán rendeljen ki igazságügyi orvosszakértőt.

Tekintettel arra, hogy azt tapasztaltuk, hogy a Nyíregyházi Törvényszék nem akar igazságügyi orvosszakértőt kirendelni, ezért intézkedtünk saját magunk igazságügyi orvosszakértői szakvélemény beszerzése iránt. A perújítási indítvány elbírálása során csatoltuk [REDACTED] igazságügyi pszichiáter szakértő és [REDACTED] igazságügyi orvosszakértő által 2020. december 28. napján készített TCS:30/220. számú igazságügyi orvosszakértői szakvéleményt, amelyben a szakértők megállapították, hogy:

„Nevezettnél 2014-ben cytológiai vizsgálattal a bal emlőben több gócú daganatgyanús elváltozás került felismerésre. Ezt követően 2014.05.07-én az Országos Onkológiai Intézetben szöveti vizsgálattal a bal emlőben II. gradusú invazív emlőrákot, a jobb emlőben jóindulatú elváltozást kórisméztek. A bal hónaljban az elvégzett finomtű biopsia negatív eredménnyel zárult.

Ezt követően 2020. január 27-én végeztek UH vizsgálatot, ahol a bal emlő emlőbimbó közeli részén lévő daganat nagyobbodását látták. Egyebekben a folyamat nem progrediált. Ezen vizsgálat mellett agykaponya, mellkas, has és kismedencei CT vizsgálat is történt, valamint csontizotóp-, és laborvizsgálatot is javasoltak.

Nevezettet 2020. december 8-ra jegyezték elő műtétre, ahol az emlő teljes eltávolítását és a hónalji nyirokcsomó kivételét javasolták.

Ezen műtét halasztásra került a fennálló járványügyi helyzet miatt és az újabb műtéti időpontot 2021. januári megbeszéléstől tették függővé.

Az emlőrák korszerű, több szakterületet érintő kezelése magas színvonalon csak akkor lehetséges, ha a beteg vizsgálatait és gyógykezelését végző valamennyi szakterület magas szintű és folyamatos szoros együttműködésének személyi és tárgyi feltételei adottak. Ez legcélszerűbben Onkológiai Központokba szerveződve valósítható meg. A terápiás javallatot Onkológiai Bizottság határozza meg, amelyben a radiológiai, onkopathológiai, speciális labordiagnosztika, sebészet, klinikai onkológia (kemo-, endokrin-, immuno- és szupportív terápia), sugárterápia képviselője feltétlen résztvevő. A bizottság a javallatot a diagnózis pontosításával együttesen, még a tervezhető beavatkozásokat megelőzően konzultálja, mert csak így van mód a legmegfelelőbb elsődleges (sebészi vagy neoadjuvans) terápia meghatározására.

A rosszindulatú emlődaganatok sebészeti kezelése: hám eredetű rosszindulatú daganat az az emlőrák, amely az emlő mirigyacinaiból, kivezető csöveiből, vagy ritkán az emlőbimbóból kiinduló rosszindulatú elváltozás. Az I-II-IIIa és az operábilis IIIc stádiumú emlőrák sebészi kezelése csak a korrekt, több komponensű onkológiai kezelés részeként végezhető. A műtétet olyan központokban kell végezni, ahol a komplex kezelés minden feltétele adott.

A műtéti indikáció abszolút, ha biztos műtét előtti malignitásra (rosszindulatúságra) utaló lelet áll rendelkezésre.

A sebészeti beavatkozások ajánlott típusai invazív tumor esetén az elsődleges tumor eltávolítása az emlő ép állományának megőrzésével (emlőmegtartó műtét), és hónalji blokk-dissectio vagy őrszem nyirokcsomó biopsia (SLNB) és sugárterápia. Lehetséges megoldás még az emlő teljes eltávolítása (emlőlevétel és hónalji állapot meghatározás).

A sebészi kezelés az utóbbi évtizedekben a csökkentett radikalitású eljárások felé haladt. Megfelelő indikáció esetén ezekkel az eljárásokkal az emlőeltávolító műtétekkel azonos túlélést lehet elérni. Általában az emlő vagy egy részének eltávolítása mellett a hónalji állapot, mint prognosztikai faktor tisztázása elengedhetetlen. Az utóbbi évekig ezt az ún. hónalji blokk-dissectio (nyirokcsomók teljes eltávolítása) jelentette. A sentinel (őrszem) nyirokcsomó vizsgálata lehetővé teszi a hónalji nyirokcsomó kiirtásának elkerülését.

Az invazív daganatoknál a kezelést mindig kiegészíti a maradék emlő műtét utáni besugarazása.

Az emlő eltávolítása (ablatio, mastectomia) és az axilláris blokk-dissectio, vagy SLNB azt jelenti, hogy az egész emlő és az axilláris nyirokcsomók egy blokkban történő eltávolítása, vagy a blokk helyett esetleg őrszem nyirokcsomó biopszia elvégzése szükséges. Ezen műtét elvégzéséhez egyértelműen rosszindulatúságot igazoló, lehetőleg szövettani diagnózis szükséges. Ezen műtéti beavatkozás indikációja a több gócu elsődleges tumor, vagy az elsődleges tumor emlőbimbó közeli vagy centrális elhelyezkedése.

Postoperatív kezelés, utókezelés, gondozás: az emlőrák miatt operált betegek posztoperatív adjuvans kezelése és a kontrollvizsgálatok végzése onkológiai szakorvosi

feladat. Emlőrák miatt végzett műtét csak ott végezhető el, ahol a diagnosztikus lehetőségek a műtétet végző osztállyal egy intézetben vannak, a megfelelő patológiai háttér rendelkezésre áll (fagyasztás, túbiopszia, prognosztikai faktorok és receptorok meghatározása), valamint a megfelelő számú műtétet végzik el évente, és megfelelő rutinnal rendelkeznek a műtétet végző orvosok. Ideálisnak mondható, hogy ha az őrszem nyirokcsomó meghatározására és vizsgálatára a műtétet végző helyen van lehetőség, valamint, hogy ha működik olyan onkológiai bizottság (onko-team), amely meg tudja határozni az adekvát adjuvans kezelést, és a beteg követése is ezen helyen történik.

A gyógyszeres kezelés lehet szisztémás kezelés, kemo-, hormon- és immunterápia.

Az ellenőrzés gyakorisága a műtét után: 5 évig 3 havonta, 5 és 10 év között félévente, 10 év után évente.

Nevezettnél a vizsgálati eredmények alapján az emlő teljes eltávolítása és a hónalji nyirokcsomó vizsgálatok elvégzése szükséges és indokolt a lehető legrövidebb időn belül. Ezen beavatkozás elvégzését csak az előzőekben leírt személyi és tárgyi feltételnek megfelelő intézményben lehetséges.

A több szakterületet érintő kezelés, mely a megfelelő sebészi és hisztopathológiai kórismén alapuló sebészeti beavatkozással kezdődik és a műtét után kiegészítő kezelésekkel folytatódik (besugarazás, kemoterápia, immunterápia), több hónapos, akár éves folyamat, amely csak a megfelelő onkológiai centrumban végezhető el. Ezen időszakban a kezeléseket esetleges mellékhatásai is kialakulhatnak (hányinger, hányás, hajhullás), amely rontja nevezett általános állapotát.

Pszichiátriai vizsgálattal: Súlyos depressziós epizód /F3220) Pánik zavar (szindróma), (epizodikus rohamokban (F4100), generalizált szorongás (F4110) talaján önértékelési zavar, mínuszérzések, generalizált szorongás, életvezetési krízis explorálható. Ezek mellett a bal emlő többgócú szövettannal is igazolt rosszindulatú daganata is véleményezhető. Pesszimistán szemléli a világot, testi és lelki bajai miatt reménytelennek érzi az életét, sokat gondol a halálra vagy az öngyilkosságra. A rosszindulatú emlőműtét elvégzése után a BVOP keretén belül milyen terápiás és gyógyszeres kezelésre van lehetőség, amely az elítélt állapotát oly mértékben javítja, hogy kellő bizonyossággal kimondható, szuicid kísérletet, avagy befejezett szuicidiumot nem fog végrehajtani.

Összegezve megállapítható, hogy bár egyetértve az eljáró szakértővel, miszerint nevezettnél a fennálló betegségei tekintetében életét közvetlenül veszélyeztető állapot nem áll fenn, de a műtéti beavatkozás és következményes utókezelés időszakában nevezett csak onkológiai centrumban kezelhető és gondozható. Ebből következik, hogy büntetés-végrehajtás körülményei között nem tartható."

A Nyíregyházi Törvényszék azonban az általunk csatolt igazságügyi orvosszakértői szakvéleményben foglaltak ellenére, 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésével a perújítási indítványt elutasította. A végzés indokolása szerint:

„A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati indítványok alapján folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban a II. terhelt szintén orvosi szakvéleményt nyújtott be egészségügyi állapotára vonatkozóan. (A Kúria Bfv.II.1522/2019/41. számú végzése indokolásának. A következőes bírói gyakorlat szerint perújítás esetében nem a bizonyítási eszköznek, hanem a bizonyítéknak kell újnak lennie. Ugyanaz a bizonyíték, de más forrásból, más bizonyítási eszköz révén nem új bizonyíték. (BH 2011.305.). A védő által a perújítási indítványhoz csatolt orvosi iratok megállapítása, diagnózisa ugyanaz, mint az alapeljárásban eljáró bíróságok rendelkezésére álló és általuk bizonyítékként értékelt orvosi dokumentumoké, így az nem új bizonyíték. A II. r. terhelt betegsége műtéti kezelésének szükségessége sem új tény, az már az alapeljárásban is ismert volt. Az elsőfokú eljárás során beszerzett, a védő észrevételéhez is csatolt, [REDACTED] és dr. [REDACTED] igazságügyi orvosszakértők által 2016. március 25. napján készített szakvélemény is tartalmazza, hogy a II. r. terhelt emlődaganatának műtéti eltávolítása lenne szükséges, de a II. r. terhelt ebbe, valamint az orvostudomány akkori állása szerint elfogadott további kezelésekre nem egyezik bele, daganatának hagyományos kezelését elutasítja és alternatív kezelési módszereket vesz igénybe. Rögzítette a szakvélemény, hogy állapotában javulás csak a daganat műtéti eltávolítását követően várható, az általa igénybe vett kezelési módok a hagyományos orvosi kezeléseket mellett kiegészítő kezeléseket megfelelnek. Így tehát már az alapeljárásban ismert volt az eljáró bíróság előtt – és a fentiek alapján azt az elsőfokú ítélet rögzítette is –, hogy a II. r. terhelt betegsége hosszabb távon életét veszélyezteti, a betegség jellegénél fogva a műtét elmaradása állapotának rosszabbodását eredményezi. Abban is következőes a bírói gyakorlat, hogy az alapügyben kiszabott büntetés enyhítése érdekében előterjesztett perújítási indítvány a terhelt személyi körülményeivel (így egészségi állapotával) kapcsolatos olyan új bizonyítékokra alapozható, amelyek a jogerős ítélet meghozatalakor már fennálltak ugyan, de az eljáró bíróságok számára nem voltak ismertek. Mindezek alapján a II. r. terhelt alapeljárás során is ismert és értékelt daganatos megbetegedésének súlyosbodása, a műtéti kezelés szükségessége nem a Be. 637. § (1) bekezdés a.) pontjának aa.) alpontja szerinti új bizonyíték, így az alapján nincs helye perújítás elrendelésének.”

Az I. fokú végzéssel szemben meghatalmazott jogi képviselőm útján a törvényes jogorvoslati határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. A fellebbezésben előadtuk, hogy alapvető kérdés, hogy betegségem az alapeljárásban is ismert volt. Ezt sem az indítvány, sem az észrevétel nem vitatta. A perújítási indítvány nem arra irányult és nem az volt az indítvány alapja, hogy betegségemet semmilyen mértékben nem vették figyelembe az alapeljárásban. Az indítvány lényege, hogy az alapeljárásban már felmerült tényre, azaz a daganatos betegségemre új bizonyíték merül fel, a betegség súlyosságára, azaz a büntetés kiszabásának szempontjából lényeges körülményre. Általam is tudott, hogy a daganatos megbetegedése az alapügyben is ismert volt, ugyanakkor alapvető különbség van a betegség kezelhetősége, szinten tartása, illetve olyan fokú elhatalmasodása között, amely már műtéti beavatkozást igényel. Közismert, hogy daganatos betegség egyes típusaival és stádiumaival szakszerű

kezelés mellett teljes életet lehet élni. A betegség a börtöntűró képességet is csak minimálisan befolyásolhatja adott esetben. A perújítási indítványban megfogalmazott betegség stádiuma és kezelhetősége immár sem BV körülmények között, sem műtéti beavatkozás nélkül nem konszolidálható. Úgy vélem, hogy lényeges különbséget kell tenni a betegség jellegére való tekintettel annak stádiumai között és ennek 56. BK vélemény szellemében a kiszabott büntetésben is tükröződnie kell. Megerősítettük, hogy a perújítási indítvány kifejezetten és kizárólag a büntetés enyhítésére irányul. Előadtuk, hogy betegségem jelenlegi stádiumában az alapügyben is a kiszabottnál enyhébb büntetést lett volna indokolt. Mellékelten csatoltuk a fellebbezéshez a Dél-pesti Centrumkórház - Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet Szent István telephely Nőgyógyászati - Onkológia Szakambulancia I., 2021. február 09-én kelt, 000000306 naplószerű ambuláns lapját, amely igazolta, hogy 2021. március 03. napjára műtetre (mastectomia+sentinel l.s.) jegyezték elő a bal oldali több gócu inv. emlőcc. miatt mastectónai et SNB javaslat alapján (*a bal mellemet műtéti úton el fogják távolítani rosszindulatú, áttétes emlőrák megbetegedés okán*) és a műtét előtt 2021. március 02. napján kell a kórházba befeküdnöm, 2021. február 25-én és 2021. március 01-én pedig műtéti kivizsgálás miatt kell a kórházban megjelennem. Ennek kapcsán előadtuk, hogy annak tanúsága szerint megbetegedésem immáron csak műtéti beavatkozással konszolidálható. A műtéti beavatkozás köztudomásúan olyan kockázatokat is jelenthet, amely közvetlen életveszélyes állapothoz is vezethet, kifejezetten a COVID-19 járványhelyzetre való tekintettel.

A Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésével a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzését helybenhagyta. Az II. fokú végzés érdeme szerint:

„A védő a jelenlegi perújítási indítványával és észrevételeivel nem tett mást, minthogy az általa perdöntő jelentőségűnek vélt bizonyítékok előterjesztésén keresztül az alapügyben eljáró bíróságok büntetés kiszabása során már figyelembe vett súlyosbító- és enyhítő körülmények értékelésének a mikéntjét támadta.

Valójában a védő az eljáró bíróságok által már enyhítő körülményként értékelt terhelti betegség jogerő utáni aktuális állapotrosszabbodása alapján – amely ismert volt az alapügyben is – kíván olyan jelentős enyhítést elérni, amely távolról sem illeszthető be a perújítási okok rendszerébe. A védő indokai a büntetés végrehajtása során értékelhetők kizárólag.”

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésével szemben a törvényes jogorvoslati határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő jogi képviselőm útján, a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésével az I. fokú végzést helybenhagyta. A jogerős végzéssel szemben további jogorvoslatnak nincs helye, ezért az ügyben a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, további bírósági jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésemre.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Debreceni Törvényszék 2021. március 25-én kelt, Bpkf.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzését 2021. április 08-án vettem át Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje erre tekintettel 2021. június 07.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Jelen ügyben a Debreceni Ítéltábla 2019. szeptember 18-án kelt, Bhar.76/2019/37. számú III. fokú ítéletével megváltoztatott, Nyíregyházi Törvényszék 2018. december 13-án kelt, 3.Bf.192/2018/34. számú II. fokú ítéletével megváltoztatott, a Nyíregyházi Járásbíróság 2017. szeptember 15. napján meghozott 40.B.1727/2015/495. számú I. fokú ítéletével engem, mint II. rendű terheltet 2 év, börtön fokozatban letöltendő szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítelt a továbbiakban: Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) és c) pontjai szerint minősülő befolyással üzérkedés bűntette bűncselekmény elkövetése miatt.

A Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 38. § (1) bekezdése értelmében a terhelt az, akivel szemben büntetőeljárást folytatnak. A (2) bekezdése szerint pedig a terhelt a nyomozás során gyanúsított, a vádemelés után vádlott, a büntetés, a megrovás, a próbára bocsátás, a jóvátételi munka vagy a javítóintézeti nevelés jogerős ügödöntő határozattal történő kiszabása, illetve alkalmazása után elítélt.

A perújítási indítványt védőm útján, mint II. rendű terhelt terjesztettem elő, mely indítványt a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésével utasított el és a fellebbezésem folytán eljáró Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésével az I. fokú végzést helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy a perújítási indítványom kacsán hozott végzések engem, mint II. rendű terheltet érintettek, ezért az ügyben jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: ABtv.) 1. § a) pontja szerinti egyedi ügyben érintett természetes személynek minősülök.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint: „A büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.”

A Kúriánk a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK. véleménye I. pontja szerint:

„I. A 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 80. §-ának (1) bekezdése szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának (Btk. 79. §) szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalmi veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A törvény idézett rendelkezése a bíróságok számára azt a kötelezettséget jelenti, hogy a büntetéskiszabás során figyelembe jövvő valamennyi alanyi és tárgyi tényt felderítsék, és a jogkövetkezmények alkalmazásakor értékeljék. A büntetéskiszabási tényezőket nem lehet egyszer s mindenkorra meghatározni. Mégis szükséges olyan általános iránymutatás, mely – ha nem is véglegesen, de hosszabb távon – felsorakoztatja mindazt, aminek felderítését és értékelését a bíróságoktól indokoltnak tartja. A törvény előtti egyenlőség alapelveinek Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés az egységes ítélezés felel meg, és ebbe az is beletartozik, hogy a büntetést befolyásoló körülmények értékelése ne mutasson feltűnő és indokolatlan eltéréseket. A bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Valamely, általában súlyosítónak vagy enyhítőnek tartott tényezőt akkor lehet a konkrét ügyben is ilyenként értékelni, ha az indok, amely miatt annak súlyosító vagy enyhítő hatása van, az adott ügyben is megállapítható. Ugyanazon tény más cselekmény vagy más elkövető vonatkozásában közömbös vagy ellenkező hatású is lehet. Általánosságban szólva: a büntetést befolyásoló tény nyomatéka annál nagyobb, minél nagyobb mértékben áll fenn az indok, amely miatt az adott körülménynek enyhítő vagy súlyosító hatása van. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Azonos jelentőségű enyhítő és súlyosító körülmények egymás hatását semlegesíthetik. Lehetséges, hogy a súlyosító körülményeknek együttesen vagy közülük egynek olyan nagy nyomatéka van, hogy az a szemben álló körülmények hatását teljesen kioltja, és az enyhítő körülmények mellett is sor kerülhet a büntetési keret felső határának megfelelő büntetésre. A kétszeres értékelés tilalma a büntetést befolyásoló körülmények értékelésénél is érvényes. A törvényhozó által tényállási elemként szabályozott, avagy a súlyosabb vagy enyhébb minősítést megalapozó körülményt nem lehet külön enyhítőként vagy súlyosítóként is értékelni. Olyan esetben azonban, amikor a konkrét körülmény súlya a minősítéshez szükséges mértéket jelentősen meghaladja, nincs akadálya azt – a súlyosabb vagy a privilegizált minősítés mellett – súlyosító vagy enyhítő körülményként is értékelni. Az egyes bűncselekményeknél súlyosabban vagy enyhébben minősülő esetként szabályozott körülmény az ilyen minősített esetet nem tartalmazó más bűncselekmények elbírálásánál súlyosító vagy enyhítő lehet. A Btk. Általános Részében

meghatározott egyes büntethetőségi akadályok – pl. a jogos védelem, az önkéntes elállás, az önkéntes eredményelhárítás stb. – megközelítésének büntetést enyhítő hatása van. A bűncselekmény tárgyi súlyát olyan körülmény is befolyásolhatja, amelyről az elkövetőnek a cselekmény véghezvitelkor nem volt tudomása, vagy az utóbb következett be, ezért a bűncselekménynek a törvényi tényálláson kívül eső következménye akkor is értékelésre kerülhet a büntetés kiszabásánál, ha arra az elkövető tudata nem terjedt ki.”

A Kúria 56. BK. Véleménye II. pont 12. alpontja értelmében:

„II. A büntetést befolyásoló alanyi tényezők:

12. Az elkövető betegsége, jelentős mérvű rokkantsága vagy egyéb olyan körülmény, amely a büntetés elviselését megnehezíti, enyhítő hatású, és akkor is értékelendő, ha a bűncselekmény elkövetése után állott elő.”

A Be. 637. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján: *„A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával befejezett büntetőeljárás esetén perújításnak van helye, ha*

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

aa) a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy”

Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”*

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Magyarország Alaptörvénye 28. cikke értelmében: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

A perújítás során elsőfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék, illetve a fellebbezés során másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla egyáltalán nem vette érdemben figyelembe azt a tényt, hogy a jogerős ítélet meghozatala után az egészségügyi állapotom lényegesen rosszabbá vált, a daganatos megbetegedésem áttétesé vált és elkerülhetetlen lett a műtéti beavatkozás, amely kizárólag erre szakosodott egészségügyi intézményben végezhető el, illetve az utókezelés is speciális ellátást igényel, amely a büntetés-végrehajtás körülményei között nem valósítható meg. Ezért a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzés, illetve a Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt Bpkf.II.100/2021/6. számú II. fokú súlyosan megsértette a Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdésébe foglalt testi egészséghez való jog immanens tartalmát képező egészséges élethez és a betegségemhez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez való alapvető jogomat, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való alapvető jogomat, amelynek értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, illetve Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti érdemi és hatékony jogorvoslathoz fűződő alapjogomat, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Mindezekre figyelemmel a jelen alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói végzések Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1), illetve (7) bekezdéseibe ütköznek, mert sértik a testi egészség védelméhez, valamint a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz és az érdemi, hatékony jogorvoslathoz való alapjogaimat, mivel nem biztosítottak objektív, teljes körű tényfeltáró és valóságghű tényállásra alapozott eljárást és döntést a perújítási indítványom elbírálása során, ugyanis az ügyben eljáró bíróságok Magyarország Alaptörvénye 28. cikkében rögzítettekkel ellentétben jártak el, holott az kimondja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Debreceni Ítélőtábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzése és a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzése Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseibe ütköznek, mert sértik testi egészséghez való jog immanens tartalmát képező egészséges élethez és a betegségemhez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez, valamint a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz és az érdemi, hatékony jogorvoslathoz való alapjogok lényegi tartalmát, amely alapjogsértések az ügyben hozott bírói végzésekben testet öltő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek minősül, ugyanis az ügyben eljáró bíróságok Magyarország Alaptörvénye 28. cikkében rögzítettekkel ellentétben jártak el, holott az kimondja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan érznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az alkotmányos elvet és alapjogokat Magyarország Alaptörvény elismeri és védi. A testi egészséghez való jog immanens tartalmát képező egészséges élethez és a betegséghez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez fűződő jogot Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdései, a pártatlan, tisztessége bírói eljáráshoz való alapjogot a XXVIII. cikk (1) bekezdése, míg az érdemi és hatékony jogorvoslathoz fűződő alapjogot a XXVIII. cikk (7) bekezdése tartalmazza.

Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Magyarország Alaptörvénye 28. cikke értelmében: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan érznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdése a testi egészséghez való jog immanens tartalmát képező egészséges élethez és a betegségemhez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez való alapjogot, XXVIII. cikk (1) bekezdése a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogot, míg XXVIII. cikk (7) bekezdése az érdemi és hatékony jogorvoslathoz való alapjogot oltalmazza.

Az Alaptörvény 28. cikke a formális jogszerűségeen túlmutató, olyan alkotmányjogi szempontból értékelhető tartalmi követelményeket támaszt a bírói döntések indoklásával szemben, amelyek értelmében a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel kell bemutatnia.

Ezen túlmenően a bíróság nem ismerte fel az ügy alaptörvényi érintettségének relevanciáját, ebből kifolyólag indoklásában az Alaptörvény 28. cikke által megkövetelt módon egyáltalán nem tért ki az ügy alapjogi érintettségéből fakadó kérdésekre.

A bírói jogértelmezés állított „hibájának” alkotmányossági felülvizsgálata során ebben a körben utalok az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglaltakra. Eszerint „az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.” (Indokolás [23])

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

Az indokolt bírói döntéshez való jog állított sérelmének megítéléséhez szükségképpen vizsgálnia kell a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. Ez azért van így, mert az Alaptörvényből a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságának az igénye is következik, vagyis, hogy képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

Eszerint a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

A jelen alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói döntések Magyarország Alaptörvénye XX. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1), (7) bekezdésébe – és ennek folytán közvetetten a 28. cikkébe is – ütköznek, mert sértik a testi egészséghez való jog immanens tartalmát képező egészséges élethez és a betegségemhez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez, a pártatlan és tisztességes bírói eljáráshoz, valamint az érdemi és hatékony jogorvoslathoz való alapjogok lényegi tartalmát, melyeket alapjogok érvényesülését a sérelmezett bírói döntések nem biztosítottak számomra, továbbá az eljárásuk során a 28. cikk szerinti kellő, érdemi és hatékony bírói jogvédelmet, azáltal, hogy:

- Nem vették érdemben figyelembe azt a tény, hogy a perújítási eljárás során csatolt egészségügyi dokumentáció szerint a korábban diagnosztizált malignus típusú emlőrák megbetegedésem, a jogerős ítélet meghozatalát követően elvégzett onkológiai és egyéb vizsgálatok alapján B5b-B5b Invasiv ductalis carcinoma típusú daganatos megbetegedésre rosszabbodott, amely miatt a bal oldali több gócu inv. emlőcc. miatt mastectóniai et SNB műtét vált szükségessé.

- Továbbá azt sem vették érdemben figyelembe, hogy [REDACTED] igazságügyi pszichiáter szakértő és [REDACTED] igazságügyi orvosszakértő által 2020. december 28. napján készített TCS:30/220. számú igazságügyi orvosszakértői szakvéleményében megállapította vonatkozásomban, hogy: *„a fennálló betegségei tekintetében életét közvetlenül veszélyeztető állapot nem áll fenn, de a műtéti beavatkozás és következményes utókezelés időszakában nevezett csak onkológiai centrumban kezelhető és gondolható. Ebből következik, hogy büntetés-végrehajtás körülményei között nem tartható.”*

A téves, okszerűtlen bírói értékelés, az igazságügyi orvosszakértő szakvéleményben foglalt tények figyelmen kívül hagyása a bírósági eljárás – döntési folyamat – egészét tekintve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezte. Az iratok ugyanis olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor, és ily módon valótlan adatokra alapozva, téves és hiányos ténybeli alapokon nyugvó döntést hozva utasította el a perújítási indítványomat. Csak a pártatlan, objektív és

valós tényeken nyugvó és a teljes körű releváns tények feltárásán alapuló bírói eljárás felel meg a tisztességes eljáráshoz való jog érvényre juttatásának és a jogalkalmazó céljai érdekében helyes módon alkalmazott eszközöknek, azaz a büntetés kiszabása elveinek megfelelő eljárással érvényesíteni kívánt törvényi érdeknek, alkotmányos arányosság és a tiszta eljárási igazságosság követelményének. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése rendelkezéséből pedig a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságának az igénye is következik, vagyis, hogy képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. Azonban ez utóbbinak a II. fokú bíróság eljárása és döntése egyáltalán nem felel meg, mivel abszolúte figyelmen kívül hagyta az általunk benyújtott releváns okirati bizonyítékokat, és a műtéti előjegyzésemről szóló egészségügyi iratban rögzítetteket, továbbá az I. fokú bíróság téves hiányos tényadatokon alapuló döntését.

Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes és pártatlan, objektív bírósági eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti érdemi és hatékony jogorvoslati joghoz való alapvető jogokat sértik és a bíróságok eljárása, joggyakorlása jelen ügyben ellentétben áll közvetetten az Alaptörvény 28. cikkével, amely magában foglalja a tisztességes eljárás követelményét és a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ezért az alapjogsértések az ügyben hozott ítéletekben testet öltő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek minősülnek és az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése szerint testi egészséghez fűződő alapvető jogot is sértik a fentiekben részletezett ténybeli és jogi érvek alapján, ezért indítványozom, hogy az Tisztelt Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdés d) pontjában és (3) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 1. § a) pontjában, 2. §-bn, 27. § a)-b) pontjaiban, 29. §-ban, 39. § (1)-(3) bekezdéseiben, 43. § (1) bekezdésében, 51. § (1) bekezdésében, 52. § (1), (1b), (2)-(6) bekezdéseiben, 53. § (2)-(3) bekezdéseiben, 63. § (1)-(2) bekezdéseiben, 65. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint eljárva, a Debreceni Ítéltábla, mit másodfokú bíróság 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésének, a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésére is kiterjedő alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

 mint a jelen alkotmányjogi panaszt előterjesztője nyilatkozom, hogy kezdeményezem az alkotmányjogi panasszal támadott, a Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzésének, a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzésére is kiterjedő felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

nyilatkozom, hogy az alkotmánybírósági panasz ügyben jogi képviselő nélkül járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

1.) Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 29-én kelt, 4.Bpi.926/2020/4. számú I. fokú végzése

2.) Debreceni Ítéltábla 2021. március 25-én kelt, Bpkf.II.100/2021/6. számú jogerős II. fokú végzése

Kelt: Csobánka, 2021. április 12.

